

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת משפטים
שנת תשפ"ה

גליון
צ"ד

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

א תיקון הנפש

מיט די קינדער און רעדן צו זיי פונעם אייבערשטן - וועלן מיר אלעס פאררעכטן. ביז אהער איז געווען דער הקדמה צום שיעור, יעצט וועל איך אנהייבן דעם שיעור, און איך וועל נישט צו לאנג מאריך זיין, ווייל אזוי ווי מען געבט ענק צו הערן דעם שיעור ביי הפסקה, וויל איך עטץ זאלטס קענען צוריק אריינגיין אין פתה אין צייט.

דאווענען מיט א פייער און התלהבות

מען דארף מיטהאלטן דאס דאווענען מיט די קינדער.

אפילו די מלמדים וואס האבן שוין אריינגעזאגט דאס דאווענען אין א רעקארדער, און זיי שפילן דאס אויף בשעת'ן דאווענען, מיינט נישט אז איך קען שוין ניצן מין טעלעפאון אדער ארויסגיין פון פתה בשעת'ן דאווענען, ניי! איך וועל ווייטער מיט זיי, און אריינלייגן אין די הייליגע דאווענען א זיסקייט, א חיות, א פייער און א התלהבות.

ווי אזוי צו לערנען מיט קינדער 'הלכות תפלה'

עס זענען דא צוויי סארט מלמדים וואס לערנען הלכות מיט קינדער; איין מלמד הייסט די קינדער זיי זאלן ברענגען א 'משנה ברורה', און ער לערנט פאר הלכה פון אינעווייניג, ער רעדט אויס אלע שיטות, און ער דארף זיך א גאנצן טאג קריגן מיט די קינדער: "נו! קוק אריין אין משנה ברורה", נאכדעם איז דא א מלמד וואס לערנט משנה ברורה און קיצור שלחן ערוך אינדערהיים, און ער זאגט פסדר איבער פאר די קינדער אין חדר אלע

אריבער אין אפאר מינוט: צופרי מאכט א מלמד זיכער אז אלעס איז גרייט, ער וויל אנהייבן פארלערנען, פלוצלינג צולאכט זיך א קינד, זאגט אים דער מלמד: "מען קען נישט יעצט לאכן! יעדער קוקט אריין אין חומש", ער הייבט אן פארצולערנען, אינמיטן שטעלט זיך א קינד אויף פון פלאץ, רופט זיך דער מלמד אן צו דעם קינד: "איך האב שוין געזאגט אז מען קען זיך נישט אויפשטעלן אינמיטן חדר, גיי צום מנהל! און יעדער טייטלט ווייטער אין די חומש", נאכדעם באמערקט דער מלמד ווי אפאר קינדער האבן אויפגעהערט צו טייטלען, דארף ער נאכאמאל איבערהאקן דאס פארלערנען: "עטץ הערט נישט? איך האב געהייסן טייטלען!"

דאס איז אביסל וואס א מלמד גייט אריבער אין חדר... און עטץ - טייערע מלמדים - קומטס מיט מסירות נפש, צו לערנען מיט די קינדער די הייליגע תורה, די הייליגע עברי, די הייליגע חומש, די הייליגע דאווענען, די הייליגע אמונה, די הייליגע ראות שמים, די הייליגע מזוזה, די הייליגע צדקה, די הייליגע פיאות, און אלעס וואס מען רעדט צו קינדער.

דער אייבערשטער ווייסט פינקטליך וואס ענק טוען אין פתה און דער אייבערשטער וועט ענק באצאלן, און דאס וועט זיין א תיקון פאר אונזער נפש רוח ונשמה וואס מיר דארפן מתקן זיין, אזוי ווי מיר זאגן אין די תפלה נאך ספירת העמר (מיט'ן ניגון): "ולתקן את נפשותינו ורוחותינו, רוחותינו ונשמותינו מכל סיו ופגם", יעדער איינער ווייסט דאך וואס ער דארף מתקן זיין, און צו פאסטן האבן מיר נישט קיין כח, פאר 'סיגופים' האבן מיר אויך נישט קיין כח, אבער אז מיר וועלן זיך און לערנען

מיט'ן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר אייך א שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, פרשת ויחי שנת תשפ"ד לפרט קטן.

איידער דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן דעם שיעור האט דער ראש ישיבה געזונגען דער ניגון: "ונהיה אנחנו, וצאצאינו, וצאצאי צאצאינו, וצאצאי עמך בית ישראל, כלנו יודעי שמך, ולומדי תורתך לשמה", און דער ניגון: "מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי".

טייערע מלמדים, אזוי ווי די מוסד ווערט גרעסער, איז מיר גרינגער צו געבן דעם שיעור ביי מיר אין אפיס און מען וועט עס מיט'ן אייבערשטנס הילף געבן צו הערן אין אלע אפטיילונגען פון די מוסד; אין שטעטל, אין וויליאמסבורג, אין קרית יואל, אין ירושלים, אין בני ברק, אין טבריה, און נאך אביסל - אין די גאנצע וועלט.

מען קען נישט גענוג אנערקענען א מלמד אשיריכם מלמדים, וואויל איז ענקער חלק!

מלמדים זענען אויסגעקוועטשטע און אויסגעדראשענע מענטשן, מלמדים געבן אוועק זייער גאנצע גוף, מוח, נשמה און יעדעס טראפל בלוט - פאר אידישע קינדער.

מען קען נישט גענוג אנערקענען א מלמד, אפילו איינער זאל שיקן מיט זיין זון יעדע וואך 'שבת געלט' און יעדן ראש חודש 'ראש חודש געלט', ווייסט ער נישט וואס דער מלמד טוט מיט זיין זון אין חדר פאר 'פינף מינוט'... לאמיר אביסל אראפלייגן וואס א מלמד גייט

הלכות וואס זיי דארפן צו וויסן.

צום ביישפיל פאר שמונה עשרה לערנט גער אויס 'הלכות ותן טל ומטר לברכה', אז אויב מען האט פארגעסן צו זאגן 'ותן טל ומטר לברכה', ווענדט זיך וואו מען האט זיך עס דערמאנט; אויב מען האט זיך דערמאנט אינמיטן ברוך עלינו - קען מען עס נאך זאגן, אויב מען האט זיך דערמאנט נאך ברוך עלינו - קען מען עס זאגן אינמיטן די ברכה פון שמוע קולנו, אויב מען האט זיך דערמאנט ווען מען האלט שוין ווייטער - דארף מען צוריק גיין צו ברוך עלינו, און אויב מען האט שוין געענדיגט שמונה עשרה, מען האט שוין געזאגט: "יהי לרצון אמרי פי", דארף מען נאכאמאל אנהייבן שמונה עשרה, - אזוי קען א מלמד אויסלערנען גאנץ 'הלכות תפלה' פאר די קינדער און הייסן פאר די קינדער צו ברענגען א ספר און פארלערנען פון אינעווייניג.

ווען מען באמערקט אינמיטן דאווענען אז די קינדער זענען נישט פארזיכטיג אין א געוויסע הלכה, שטעלט מען אפ די רעקארדער און מען זאגט פאר די קינדער: "איך וויל ענק זאגן א הלכה, נאך 'ברוך שאמר' טאר מען נישט אויסרעדן", "איך וויל ענק זאגן א הלכה, ביי שמונה עשרה טאר מען נישט ארויסקוקן", "איך וויל ענק זאגן א הלכה, דא דארף מען זיך ביקן און אזוי ביקט מען זיך", "איך וויל ענק זאגן א הלכה, ווען מען ענדיגט שמונה עשרה דארף מען אויסטרעטן און אזוי טרעט מען אויס", און נאכדעם דאווענט מען ווייטער לעבעדיג.

וואס טוט מען מיט א קינד וואס האקט א גאנצן טאג?

א מלמד האט מיר פריער געפרעגט: "וואס זאל איך טון אז א קינד וואס הערט נישט אויף צו האקן און קלאפן אויפן טיש?" - איך האב אים געזאגט: איך האף אז דו רעדסט נישט פון מיין קינד...

איך ווייס נישט ווי אזוי טיטוס הרשע (ענין גיטין נוה) האט געקענט לעבן ווען עס איז אים אריינגעגאנגען א בין אין קאפ און ער האט געדארפט דינגען איינער זאל קלאפן פאר אים אז די בין זאל שטיל ווערן, און מען האט געקלאפט פאר אים דרייסיג טעג; ווייל דאס ביסל וואס איך הער מיין קינד האקן אינדער היים מוטשעט עס אויס מיין מוח. איז וואס זאל איך טון? זאל איך אים ארויפלייגן אויף פילן? דאס איז דאך נישט קיין געצה! איז

מעלות.

דער רבי זאגט דארט אז מיט דעם מהלך קען מען טוישן א מענטש מקצה אל הקצה! א מלמד וואס האלט פון זיינע תלמידים, א טאטע וואס האלט פון זיינע קינדער, א זיידע וואס האלט פון זיינע אייניקלעך, א אינגערמאן וואס האלט פון זיין איידעם, קענען מיט די צייט פועל'ן צו טוישן יענעם אז ער זאל טאקע ווערן א גוטער מענטש.

איך בין סיי ווי נישט גוט, פארן וואס זאל איך זיך אויפפירן גוט?

נישט איין מאל רופן מיך עלטערן און, מען בעט מיר: "זאג פאר מיין זון דאס און דאס, ווייל וואס דו זאגסט פאר מיין זון נעמט ער און, עס איז ביי אים קודש קדשים", און עס איז טאקע אינטערעסאנט, ווי אזוי ארבעט דאס? דער טאטע קריגט זיך שוין צוויי יאר מיט זיין בחור ער זאל זיצן ביים שבת טיש מיט א הוט, און עס גייט אים נישט, פלוצלינג דער ראש ישיבה זאגט אים איינמאל: "טו און א הוט ביים שבת טיש" און ער טוט עס און, ווי אזוי? דער ענטפער איז, ווען דער קינד שפירט אז איינער האלט פון אים, דער ראש ישיבה האלט פון מ'ך, מאכט דאס אז ער זאל וועלן טון וואס מען זאגט אים.

ווי דער ווען א קינד שפירט אז קיינער האלט נישט פון מ'ך, און איך בין סיי ווי נישט קיין גוט קינד, איך געדענק נאך פון פאריראר אז איך בין נישט קיין גוט קינד, און ווען עפעס פאסירט אין ישיבה קומט דער מנהל גלייך אריין אין מיין כיתה און רופט מ'ך ארויס, ער איז מ'ך די גרשטע חושד אז איך האב עס געטון, און ווען דער מנהל אדער מלמד איז איבער געשטרענגט כאפ איך פעטש, טראכט ער: "אז איך בין סיי ווי נישט גוט, פארן וואס זאל איך זיך אויפפירן גוט? לאמיר כאטש ענדזשויען (הנאה האבן) אויף דער וועלט". אזוי ווי די הייליגע חכמים דערציילן (חגיגה טו) אויף אחר, ווען ער האט געהערט דעם בת קול פון הימל אויסרופן: "שובו בנים שובבים חוזי מאחר", האט ער געזאגט: "הואיל ואיטריד ההוא גברא מההוא עלמא ליפוק ליתנהי בהאי עלמא", אז איך בין שוין סיי ווי פארפאלן, לאמיר כאטש הנאה האבן אויף דער וועלט, און ער איז ארויס לתרבות רעה רחמנא לאלו, ער געגאנגען טון אן עבירה מיט א שמוץ, ווען די שמוץ האט אים געפרעגט: "דו ביסט דאך א תנאי?" האט ער ארויסגעריסן א רעטעך פון דער ערד, ער האט מחלל שבת געווען, צו ווייזן אז ער איז

אפשר זאלסטו זינגען די חומש מיט א ניגון און בשעת'ן זינגען זאלסטו אים לאזן קלאפן, אפשר וועט דיר דאס זיין גרינגער, ווייל בשעת'ן זינגען מאכט נישט אזוי נערוועז ווען מען הערט קלאפן, ווי ווען איינער קלאפט סתם אזוי און קיין ניגון.

וואס טוט מען מיט א קינד וואס האלט ביי גארנישט?

מלמדים פרעגן מיר פסדר: "וואס טו איך מיט א קינד וואס האלט ביי גארנישט?"

דער ענטפער איז, עס זענען דא צוויי מהלכים דערביי: עס איז דא די מהלך וואס מען טוט אין די וועלט, צו זינגען פאר יעדן איינעם דעם ניגון: "ער האלט ביי גארנישט", "ער האלט ביי גארנישט"; רוף ארויס דעם קינד און זאג אים: "איך זע אז דו האלסט ביי גארנישט", רוף און דעם טאטן און זאג אים: "דיין זון האלט ביי גארנישט", זאג פארן מנהל: "דער קינד האלט ביי גארנישט", און אויב דו טרעפסט באלד דעם טאטן זאג אים נאכאמאל: "דיין זון האלט ביי גארנישט"...

נאכדעם איז דא די ברסלב'ע מהלך, וואס דער הייליגער רבי זאגט אין ליקוטי מוהר"ן (חלק א, סימן רפב), דער רבי זאגט: אפילו א רשע - אויב דו וועסט טרעפן אין אים עפעס גוטס, און נישט קוקן אויף זיינע שלעכטע זאכן, דו וועסט נאר קוקן אויף דאס גוטס וואס דו האסט געטראפן אין אים, דעמאלט וועט ער זיך אינגאנצן טוישן צום גוטן, דער רבי טייטשט דאס אריין אין פסוק (תהלים לו, א): 'ועוד מעט ואין רשע' אויב דו טרעפסט א קליינע פלאץ וואס דארט איז ער נישט קיין רשע, וועט פאסירן 'והתבוננת על מקומו ואיננו', באלד וועסטו זען אז זיין גאנצע רשעות איז מער נישטא.

אז מען לעבט מיט דעם זאך פון טרעפן אין יעדן קינד א נקודה טובה און אים אויפבויען מיט דעם, קען מען מצליח זיין מיט יעדן קינד.

יעדער קינד האט אין זיך א ספעציעלע זאך וואס אן אנדערער האט נישט; איין קינד איז אויסגעצייכנט מיט טיילן עסן, קען מען אים מאכן גבאי צו טיילן עסן, איין קינד איז אויסגעצייכנט מיט צוזאמענעמען די שפילצייג, קען מען אים מאכן גבאי צאמצונעמען די שפילצייג, און איין קינד איז אויסגעצייכנט מיט קושן די מזוזה, איין קינד איז אויסגעצייכנט מיט גריסן דעם מלמד, און אזוי ווייטער האט זיך יעדער קינד זיינע

אן אנדערער.

קומט אויס, אָדער קענסטו זינגען אַ גאַנצן טאָג: "דער קינד האלט ביי גאַרנישט", אָדער קענסטו זאָגן וואס דער רבי לערנט אונז: "ער איז אַ טייער קינד, אַ נשמה, נאר ער האט אַ שווערע נאטור".

די לאנטש האב איך מער ליב...

וויפיל איך געדענק פון מיינע קינדער אַרן, געדענק איך אז איך האב אויך געהאלטן ביי גאַרנישט... איך האב נאר געטראכט: 'ווען גייט שוין זיין לאנטש', - מיינט דאס דען אז איך האב נישט ליב געהאט מין מלמד? - ניין! איך האב זייער ליב געהאט מין מלמד, אָבער די לאנטש האב איך מער ליב געהאט...

איך זאג עס ענק, ווייל אסאך מאל טראכט א מלמד: 'די בטלנישע קינדער זענען מיינע מחסום, זיי האבן מיר ליב, די אנדערע קינדער וואס לויפן אוועק פון מין טיש גלייך ווען עס קומט הפסקה, האבן מיר נישט ליב, און עס איז נישט ריכטיג, די אנדערע קינדער האבן דך אויך ליב, נאר זיי האבן אויך זייער ליב צו פארברענגען; ווער נישט באליידיגט פון די קינדער וואס ווארטן עס זאל ווערן לאנטש און זיי בלייבן נישט שטיין ארום דיין טיש.

אוועקשטעלן דרך ארץ אין חדר און אין שטוב

איך געט ענק מיינע טייערע מלמדים, געבט אכטונג אויף די קינדער.

אונדא דארף זיין דרך ארץ אין כּתה; עס טוט מיר זייער וויי אז איך הער צוריק פונעם מנהל אז ער דארף אריינקומען אין א כּתה צו מאכן דרך ארץ, א מלמד דארף דאס קענען אליין אוועקשטעלן.

א מלמד וואס קען נישט אוועקשטעלן אז קינדער זאלן נישט רעדן בשעת ער לערנט פאר, איז עס נישט קיין כּתה!

זייט מיר מוחל פארן רעדן אזוי שטרענג, אָבער דאס איז דער מציאות, א מלמד וואס קען נישט אוועקשטעלן קיין דרך ארץ אין כּתה - איז עס נישט קיין כּתה, און די זעלבע זאך איז אינדערהיים, א טאטע וואס קען נישט אוועקשטעלן ווען ער רעדט זאלן אַלע קינדער זיין שטיל און אויסהערן, זיין ווארט זאל זיין א ווארט, איז עס נישט קיין שטוב און נישט קיין שבת טיש.

איך האב נישט קיין בלוט אויף מיר

אָבער מיר רעדן יעצט פון א קינד וואס האט יא דרך ארץ פארן מלמד, נאר דער מלמד זאגט אויף אים אז 'ער האלט ביי גאַרנישט', דארף מען וויסן, וואס הייסט 'דער קינד האלט ביי גאַרנישט'? עס איז דאך א קינד! עס שטייט בפירוש אין שלחן ערוך (יורה דעה סימן רמה, סעיף ט) אפילו א קינד וואס פארשטייט נישט קיין לערנען, דארף מען אים לאזן זיצן צווישן די קינדער, און מיט די צייט וועט ער אויסוואקסן, מיט די צייט וועט ער אנהייבן צו פארשטיין, דער עיקר דארף מען זען אז דער קינד זאל נישט ארויסקומען פון חדר און חס ושלום פיינט האבן דעם אייבערשטן.

א מלמד דארף קענען זאגן אויף זיך: 'איך האב נישט אויף מיר קיין בלוט, מיינע תלמידים האבן נישט באקומען פון מיר א שנאה צום אייבערשטן! מיינע תלמידים האבן נישט באקומען פון מיר א שנאה צו די גמרא! מיינע תלמידים האבן נישט באקומען פון מיר א שנאה צו דאווענען!

צי מיינע תלמידים האבן אנגעפאנגען דאווענען ביי מיר? - דאס ווייס איך נישט, עס וועט מיר נישט אזוי שטערן אז עס איז אריבער א יאר און איך האב נישט געקענט פועלן ביי איין קינד א געוויסע דערגרייכונג, אָבער דער עיקר געב איך אכטונג, קיינער זאל נישט באקומען ביי מיר א שנאה צו אידישקייט!

לערנען מיט א חיות

דער עיקר איז אז דאס לערנען זאל זיין מיט א חיות! אפילו מען קומט נישט אן צו לערנען אסאך, זאל מען אָבער זען דאס ביסל וואס מען לערנט - זאל זיין מיט א ברען.

די וואך האבן מיר די "וּאָנִי", מען דארף דאס לערנען מיט א פייער!

דערצייילט פאר די קינדער זיי זאלן וויסן אז עס איז דא א מאמע רחל וואס וויינט צום אייבערשטן אז אידישע קינדער ווערן געפייניגט אין גלות, און דער אייבערשטער וועט צוהערן אירע תפילות. און מען זאל אויך דערצייילן די גאַנצע מעשה פון רחל ווי זי האט אוועק געגעבן די סימנים פאר לאָה, אז לאָה זאל נישט פארשעמט ווערן, אריינצולייגן אין די קינדער 'מידות טובות', אז מען טאר זיך נישט טשעפען.

אויך וויל איך ענק בעטן, צו זינגען מיט די קינדער ניגונים פון אמונה.

דער מלמד דארף נאכאמאל אנהייבן רעדן פון דעם

א מלמד איז מיר געקומען זאגן: "איך ווייס נישט וואס צו טון, לעצטנס טשעפעט מען זיך זייער אסאך ביי מיר אין כּתה", האב איך אים געזאגט: "אה, שלום עליכם... אזוי קומט עס, דאס זענען קינדער! רעד צום מלמד ער זאל אנהייבן רעדן צו די קינדער פון דעם..."

די זעלבע זאך זאג איך ווען א מלמד קומט מיר פּרעגן: "ראש ישיבה, איך ווייס נישט וואס צו טון, לעצטנס האט פאסירט אפאר מעשיות פון קינדער וואס האבן זיך געשפילט נישט איידל", זאג איך אים: "דאס זענען קינדער! רעד צום מלמד ער זאל נאכאמאל מחזק זיין די קינדער אויף קדושה, ער זאל נאכאמאל זאגן פאר די קינדער אז מען טאר זיך נישט שפילן מיט א צווייטנס קערפער..."

אָדער אז א מלמד זאגט מיר: "איך ווייס נישט וואס צו טון, מיינע קינדער מאכן זיך לעצטנס נאריש מיט נארישע דזשואקס", זאג איך אים: "דאס איז דאך קינדער, רעד צום מלמד ער זאל זיי אויסלערנען ווי אזוי צו רעדן..."

דער אייבערשטער אנערקענט דיין ארבעט

איך האף אז דער שיעור וועט ענק געבן א פרישע חיות עטץ זאלטס געדענקען אז דער אייבערשטער אנערקענט מין ארבעט, און דער אייבערשטער ווייסט ווי שווער איך ארבעט'.

וואס קען דען א טאטע ארויסווייזן אמת'ע דאנקבארקייט פאר דיין ארבעט? אפילו ער וועט געבן א טיפ (געלט-מתנה) ווייסט ער דען וואס איך גיי אריבער א טאג אין חדר?! אָדער ער זאל דיר קומען זאגן: "שכח", - עס ווייזט טאקע אז ער איז א וואילער מענטש ווייל ער קומט זיך באדאנקען, אָבער ווייסט ער דען וואס איך גיי אריבער א טאג אין חדר?! - נאר דער אייבערשטער ווייסט וואס איך גיי אריבער אין חדר, און דאס וועט זיין "ליתן את נפשותינו ורוחותינו, ונשמותינו מכל סיג ופגם".

דער אייבערשטער זאל העלפן, עטץ זאלטס האבן הצלחה און סייגטא דשמיא, אמן.

ווי אזוי מאכט מען די קינדער זאלן מסכים זיין צו ביליגע שמחות?

שאַלָּה :

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר גייען אים ירצה השם בר מצוה מאכן בקרוב, און מיר גרייטן זיך צו מאכן בלויז א קידוש שבת אין שול, אזוי ווי דער ראש ישיבה שליט"א איז שטענדיג מעורר אז עס איז נישט כדאי אויסצואווארפן אזויפיל געלט אויף די עטליכע שעה פון די שמחה, ובפרט אז מען האט נישט פון וואו דאס צו באצאלן.

דער פראבלעם איז אבער אז מיין זון, דער בר מצוה בחור, איז זייער נישט צופרידן דערפון. וויפיל מיר האבן פרובירט אים מסביר צו זיין די גרויסע זכות צו מאכן א ביליגע שמחה און נישט אריינפאלן אין חובות - וויל ער דאס נישט פארשטיין, אויף האט ער מורא פון זיינע חברים וואס לאכן פון אים אז ער גייט נישט האבן א נארמאלע בר מצוה אין א זאל אזוי ווי יעדער איינער.

איך בין זיכער אז אויב ער וועט באקומען א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א מיט חיזוק אויף דעם ענין, וועט דאס אים געבן די בוחות עס יא צו טון.

י"ש רח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שמות, י"ח טבת, שנת תשע"ט לפ"ק קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אלעס ווענדט זיך אין די חינוך וואס מען געבט פאר די קינדער; קינדער וואס וואקסן אויף געזונט, אז יעדע זאך וואס מען 'דארף' האבן קויפט מען און יעדע זאך וואס מען 'וויל' האבן - ווייל יענער האט דאס - קויפט מען נישט, אזוי אויף קינדער וואס וואקסן אויף מיט אן אמת'ע לעבן; וואס מען לעבט פאר זיך, מען לעבט נישט ווייל יענער לעבט - דעמאלט, ווען עס קומט צו פראווען זייערע שמחות, ווי א בר מצוה, חתונה וכדומה,

בעל תפלה וואס דער הייליגער רבי האט אונז דערציילט (סיפורי מעשיות, מעשה יב), ווי דער בעל תפלה פלעגט זאגן פאר אלעמען: "עס איז נישטא קיין אנדערע תכלית אויף די וועלט, נאר צו דינען דעם אייבערשטן", וואס דער גיבור האט געזאגט פאר'ן בעל תפלה: "איך האב געהערט פונעם קעניג אז פון אלע תאוות קען מען ארויסנעמען דעם מענטש חוץ א מענטש וואס איז אריינגעפאלן אין תאוות ממון", און וואס דער בעל תפלה האט געזאגט: "נאכאלץ ווילט איר געלט? פון געלט זאלט איר מיט מיר נישט שמועסן".

אז די וואוינסט אין ארץ ישראל זאלסטו פארן קיין יבנאל מיט דייע קינדער און זען דעם בית המדרש וואס מוהרא"ש האט געבויט, זאלסט געבן א קוק וואס שטייט ביים אריינגאנג צום בית המדרש; מוהרא"ש האט געשריבן אויפ'ן טיר פונעם בית המדרש די ווערטער: "הבעל תפלה אמר: עדין אתם רוצים ממון? ממזמן לא תדברו כ"ל", אין אידיש: "דער בעל תפלה האט געזאגט: נאכאלץ ווילט איר געלט? פון געלט זאלט איר מיט מיר נישט שמועסן".

יעדעס מאל ווען איך בין זוכה צו זיין אין יבנאל גיי איך נאכאמאל צום גרויסן בית המדרש נאר צו זען דעם טאוול; דאס ברענגט יעדעס מאל אריין אין מיר א שטארקע התעוררות, זעענדיג ווי מוהרא"ש האט געלעבט מיט'ן אייבערשטן, און ווי שטארק מוהרא"ש האט גענומען דעם רבינ'ס ווערטער בתמימות ובפשיטות אן קיין חכמות און אן קיין דריידלעך.

ליין איבער דעם בריוו נאכאמאל און נאכאמאל.

...

(ספר עצתו אמונה חלק ו', מכתב תקיג)

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרוייען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך 212-444-9191 / 845-351-0910 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370